
Публикуван на: 09-05-2010

Източник: [Портал Европа](#)

Есето получава голямата награда в конкурса, организиран от евродепутат Надежда Нейнски и Съюза на демократичните сили.

Анита Борисова е от Видин. Специализира банково дело в УНСС от 2008 г. От 2007-а е студентка по право, също в УНСС. Възпитаничка е на Гимназия "Йордан Радичков" в своя град. Владее английски и немски език. Има интереси към поетичното изкуство, получавала е грамоти за литературни конкурси и театрални постановки.

„Европа ли? Не я ли знаеш? Ей тук, както я гледаш тази извита река... тръгнеш срещу течението все нагоре и минаваш половин Европа, та чак до сърцето ѝ, там в Германия.

Не знам, сине, дали съм европейец... европейец ли съм според тебе? Погледни как живея... скромни ми е домът, синко, празен. Ама поне спретнат го държа, чистичък. Е, нямам вкус като европейците, известни художници не познавам... пък и да познавах, в тази стаичка малка къде ли има място за картините им?!

Но да ти кажа, учил бях на времето... и географията я знам. Бил съм по света, пътувал съм... Европата хубаво съм я огледал... и да ти река честно, харесало ми е... едни осветени булеварди... едни красиви сгради... едни усмихнати хора... Усмихнати, ама пак хора. Че и на нас какво ни е? Гостоприемни сме... и топли сърца имаме.

Като ме питаш така, май европейец съм... децата ми по Европата и те учат. Пари нямах много да им дам да заминат... каквото съм събрал през годините... Но умни деца, борбени... по чужбина тръгнаха - щастието да търсят, професионалисти да стават.

Само едно ми е мъчно... сам останах тука в България... Ама по телефона като говорим и те все казват: „Не тъжи, тате. Ей къде сме, на два часа със самолета. Все едно в друг град сме заминали, не в друга държава.“ Така като се замисли човек, май Европейци сме... или поне много близо до тях сме...

Да, синко, знам, че континента ни Европа се казва! И славната ни история съм чувал: за царете ни, за героите ни... Ала де са тези царе да ни видят сега демократи? И де са тези герои, свободни да се почувстват?

За Съюза, синко, какво да ти кажа? Доволен съм, доволен... че за децата по-добре ще е така, европейски граждани да бъдат. Ама дано, сине, да им помогне повече... напред да ги избути, нагоре да ги води... че те там на запада... отдавна европейци са станали - и обноските им европейски, и езика им..., та чак и морала им!

Еврото, сине, ще го въвеждат ли? Така и по телевизията чух! Но..., синко, пари да има, па остави евро ли са, не са ли... Пък децата чакат с нетърпение, че по-удобно ще им е, като и в България с евро се пазарува.

Ама и на мен, сине... половината ми живот мина, докато все за Европата слушах. Но дойде ден и аз европеец да се нарека... па и бял костюм ще облека скоро, на сватба на момичето ми ще ходя... да, на запад, при германците... нали ти казвам, ей на, по реката все нагоре и право в сърцето на Европата. И горд ще застана там сред европейците, и още по-горд ще им кажа... "Видите ли ме? От България идвам! Не съм богат, ама добряк съм... и ей каква щерка съм отгледал, за чудо и приказ съм я направил и сега на вас я давам, добре да ми я гледате... и да се грижите, че само тя ми остана и само за нея живея още..."

...

И седнал на писалищната маса, за да завърша статията си, която в утрешния брой щеше да излезе от печат и да бъде прочетена, аз все чувах гласа на този горд българин... българин, ала цял европеец... и очите ми се пълнеха със сълзи. Такава беше нашата Европа... близка, но и далечна. Аз не бях прекарал живота си в очакване и мен да нарекат "гражданин на Европа", но сякаш знаех, сякаш чувствах, че голям дар съм получил наготово... и на този дядо трябваше да благодаря, че ми е отворил очите...

Оставих молива върху белия лист и се загледах в хоризонта... а Дунава плискаше вълните си в стръмния бряг и сякаш пееше чудна песен - песента на един живот, на един преход и на една сбъдната мечта...

...

На следващата сутрин, бързаш за работа българин се спря на близката будка и си купи вестник... отвори на 27-ма страница, погледна 12-те греещи звезди в горния десен ъгъл и зачете: "Европа.bg или как Бай Ганьо заслужи да е в Европа". А отдолу в кавички като за цитат беше поместен разказа на друг един българин... българин, ала цял европеец...